

Peder / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 21 январа, 2025

Peder / hekaýa PEDER

Türkmen adynyň yzy ata-baba lakamly bolguç. Ata aganyňky hem şeýle eken. Ol irräk döwürde Balkan dagynyň töwereginden Etrek ýakasyndaky biziň obamyzyň çetine göçüp gelipdir. Ýakyn dogan-garyndaşlary bolmansoňmy ýa-da gyrada orun tutansoňmy garaz, oňa «ýeke» lakamy berlipdir.

Goja yzynda üç gyz, bir ogul galdyryp, bu ýagty jahan bilen hoşlaşýar. Ýöne dirikä, gyzlaryny durmuşa çykaryp, ogluny öýli-işikli edýär. Gyzlar goňşy obalara düşüpdirler. Onuň «ýeke» lakamly ogly Nepese geçýär. Munuňam aýalynyň çagasy durman-durman, ýaşy bir çene baranda ogly bolup, ýaş üstünde ýogalýar. Kiçijik Aýragy az mahallyk goňşy gelinler emdirip, garaşyk edipdirler. Soňra Nepes ýekäniň özi süýt gözlemeli bolýar. Ilki düýe süýdünü berýär. Şorumtyk, güýçli düýe süýdi çaga ýokmaýar. İçini bozýar, ýüzüni çişirýär. Onsoň bir garry enäniň maslahaty bilen geçi süýdünü berip başlaýar. Ýuwanrak, tagamly hem ýeňil geçi süýdünü Aýrajyk işdämen içip, ugruny düzeýär. Emma ene mährewliginiň, perwanalygynyň öwezini niçik doljak?! Käte çyrlap aglanda, Nepes aljyraberyär. El-aýakda durmajak bolýan pursatlaram döreyär. Şonda gündizine-hä daş çykyp, golaý-goltumda gara-çyra görünmese, öýe girip, bilýän ýekeje bent hüwdüsine ýuwaşjadan hiňlenýär:

Maňlaýyňdan öpeýin,
Ýumşak mahmal ýapaýyn,
Oba giden ejeňi-ow,
Men nireden tapaýyn,
Huwwa, balam, huwwa, huw!

«Aldamaga çaga ýagşy» diýleni-dä, ejesiniň oba gezmäge gitmänligi belli zad-a. Aýrajyk aglap-aglap, ýadamakdanmy ýa-da peder hüwdüsine imrigipmi, ahyry ymyzganýar. Nepesem

egninden agyr ýük düşüren şekilli, uludan dem alýar. Azabynyň reýgan bolmandygyna şükür edýär. Ýöne ene hüwdüsi bilen peder hüwdüsiniň deň dældigi küýüne hem gelenok. Getirjegem bolanok. Bir öýüň deňesinden geçip gelyärkä, enesiniň çagasyny hüwdüleşini eşidip, kürtdürdi. Doly ýatda saklap bilmedi. Eneler bir hüwdini ikinji gezek gaýtalamaýan eken. Şol hüwdä meňzedip özüçe goşdy. Ýogsam, ýedi pyşdynda iki setiriň başyny gowşuryp bilýän ýokdy. Durmuş adamy şahyr etjek eken:

Peder göwnüni ýykman,
Aýragym öýde bukman,
Bedewini segredib-ow,
Duşmanyn çapar hökman.
Huwwa, nerim, huw-wa, huw!

Ýuwan arlyklaryny ilki-ilkiler öýüň içinde serdi. Ýöne beýdende wagtynda gurap ýetişmezdi, soňra daşarda serdi. Päheý, utanyp näme? Il-günem bilýär-ä, başga hossarynyň ýoklugyny? Çyrçykdanam açylmady. Bir gezek gijäniň ýary geçende irkildi. Daňa golaý hähläp, oýandy. Görse, Aýraýyk aglap-aglap daljygyp gidipdir. Özüne käýinip, çaga höre-köşe etdi, düzen hüwdüsine hiňlendi. Ene bolmak ýeňil-ýelpaý däl-ow. Bir saparam öýüne gelip, rehimdar gojanyň biri şeý diýdi: – Nepes, göwnüňe alma, sen öňem ýeke ýigit. Beýdip, horlanyp ýörme: «Gyz bilen duza gytçylyk ýokdur» diýerdi köneler. Gyz bolmasa-da, dul tapylar. Rugsat berseň, ugruna çykaýyn. Öz obamyzda-da bilýäň, Sähet goturyň dul galan maýa ýaly gyzy bar. Öňräk agzyny ysgamda, Gotur: «Pukara ýer bolsa, beräýjek» diýdi. Aýalsyzyň dat gününe. Dowzahdyr. Degnä degen garry däl, sen. Öýlen. Öňnärsiňem.

Nepes pikire çümüp, birhaýukdan soň jogap berdi:

– Taňryýalkasyn, häzir öýlenmek niýetim ýok.

Onuň pikirçe, öweý ene Aýraga oňly seretmän, hor-homasy saklaýjak ýalydy.

«Aý, ýok, Aýragy öýli-işikli edeýin. Onsoň bir mazalyrak towuk duşsa, alaýaryn-da» diýip, içini geplettdi.

Aýragyň oglanlyk döwri geldi. Ol ürc edip oýnardy. Ynha, bu

günem çay-çöregini edinip ör turdy. Nepes onuñ nirä howlugýanlygyny bilse-de, sorady:

– Ugur hanjak, oglum?

– Aşyk oýnamaga.

– Heýlemi? Oýnasañ, oýna weli, gapydaky geçä peçek ýygyp getireweri. Bolýamy?

– Bolýa.

– Şo geçiniñ süýdüni içip ulalypdyñ. Ýadyña düşýämi?

– Bilýän.

– Ol indi garrapdyr. Hurşluk etmeli welin, saña süýt berensoñ, elim baranok. Indi sen oña hyzmat etmeli. Garnyny doýursañ, häzirem süýt berer. Süýtlüdir janawar welin, şu mahal-a owlagynam ekläp bilenok.

Aýrak düwdenekläp gitdi. Günortanlar öwrülip boş geldi, Nepes ondan sorady:

– Hany, peçek getirmediñmi geçiñe?

Aýrak guşuny gaçyran ýaly, gözlerini elek-çekek etdi. Onsoñ az-kem gyzardy-da gönüledi:

– Ýadymdan çykaýypdyr-da.

– Gaýdyp, beýtme inderim.

Aýrak burnuny çekip aşak bakdy. Nepes näme üçindir gürrüñiñ hörpüni üýtgetdi:

– Aşyk utduñmy?

– Hawa.

– Näçe oýnam?

– Iki oýnam.

– Bo-uw, ökdeläpsiñ-ow.

Oglunyñ başyny sypady. Aýrak ýazygyny şol bada unutdy. Gylawlandy. Nepes içini geplettdi. «Ene mährini görmedik çagada...»

Aýrak ikindinara demi-demine ýetmän, sojap aglap geldi. Köýnegi ýyrtyk, üsti-başy gan. Burnundan häzirem gan akýar. Nepes aljyrap sañnyldady. Ol günleç seslendi:

– Wuruşdyñmy?

Aýrak baş atdy.

– Hany köşeş. Kim wurdy?

– Ik... iki boldular.

– Köşeş, erkek göbekl-ä sen.

Ol sowuk suw bilen Áýragyň burnuny ýuwup, ganyny duruzdy. Rahatlanmansoň, ýene sorady:

– Kimler, o wuranlar?

Sojamasyny goýan Áýrak düşündirdi:

– Nazar bilen Seýit. Bir-ä elimi tutup saklady. Beýlekem kenegi bilen burnuma wurdy.

– Häý, siziň bir eşegatalylar...

Nepes bu sözleriň dilinden sypanyny bilmän galdy. Áýrak kem-kemden köşeşdi. Gözleri ar almaga ýardam bermegi sorady. Edenlerini öňünden geçirseň, olaryň gaýtalajagy seksiz. Beýleki oglanlaram gylawlanarlar. Onsoň Áýragy it ýenjene dönderdiler. Nepes ogluna ýüzlendi:

– Başa-baş wuruşsaň, galmarsyň gerek?

– Galmaryn.

– Ýör onda!

Ataly-ogul tirkeşip ugrady. Nepes öňden, Áýrak yzdan. Ilki Nazarlara barmalydy. Olar daş däldi. Üç gün geçäýmelidi. Seýitleriň öýleri aňyrrakdady.

Bular baranda, Nazaryň ejesi öýde eken. Saglyk-amanlyk soraşmagam unudyp:

– Hany ogluň? – diýdi.

– Wiý, Nepes, bi senmi? Mesjemiň? Gel, geç!

– Ogluň gerek?

– Haýsysy? Ýedi dagy bar-a, olar.

– Nazaryň gerek.

– Nämetjek, ony?

– Iki bolup, Áýragy wurupdyrlar. Başa-baş goýberip göräýjek.

– Beýdişip ýörmäli, Nepes. Bilýäs-ä, Áýragy nädip ese-boýa galdyranyňy. Dädesi geler, agşam. Bizem iki bolup, geçeris Nazaryň daşyna. Gaýdyp, barmagyny batyrmaz Áýtak jana.

– Bolýa, onda.

– Otur, Nepes, nahar bişýä.

– Taňryýalkasyn!

– Hany, saklanyň.

Aýal bir gysym kempudy Áýragyň jübüsine guýdy:

– Áýrak jan, hakyllýjadyr, al, beýgim.

– Azar edinmesene, Maral.

– Aý, azary bolmaz onuň.

Ataly-ogul daş çykyp, Seýitlere ýöneldi. Ýetip barýarkalar, gapylarynda köwejekläp ýören Seýit bulara gözi düşenden öýlerine sümüldi... Nepes bu sapar içerä salam berip girdi. Ýüzi düýäniň dabany ýaly, galyň aýalyň küti dodaklary müňküldedi. Bu Nepesiň howalasyny basdy. Seýidem ejesiniň aňyrsynda bukulyp otyrdy. Yssy garşylanmajagy sözsüz aýdylsa-da, Nepes ýaýdanybrak habaryny mälim etdi:

– Dogmaň Aýragy wur...

Aýal onuň sözünü şarta böldi:

– Hawa, uranda näme bolupmyş? Erkek adam halyňa şeýdip, aýal üstüne gelip durmalymy?

– Onda dädesi hany?

– Hudaý saklasyn, Seýidiň dädesi oğlan urşunyň arasyna düşmez. Nepesiň boýny buruldy:

– Bilýäň-ä, Aýragyň ejesi...

– Ony Hudaýdan gör. Sakgalyňdan ak girse-de, aň girmändir.

– Äýt, heleý, agzyňy ýyg. Sakgala ýetiberme.

– Ýetende nädersiň? Päheý...

Ol ör turdy:

– Göteril, ýogsa-da milisgäni çagyryň.

– Bar, çagyr, aýjyn!

– Waý, il-gün-uw! Sögyär-uw!!

– Haýýarlyk edýäňmi? Heýlemi? Ýöne bilip goý. Gaýdyp şeýdäýse, ýere sokaryn dogmaňy!

– Bo-uw, Görogla bak, Görogla! Seýidiň dädesi gelsin bakaly. Tomaşany şonda görersiň!

– Goý, gelsin!

– Çyk, öýden, pisiňi aşyryp durma. Eý, seň erkek kişi bolaýşyňy.

Nepes ýolboýy başyny galdyryp bilmedi: «Ýaman heleýden aždarha gaçanmyş. Wah, heleýe heleý ýagşy sögüşmäge». Aýragyň enesi elini çermäp duranlygynda, ol aýalyň dili damagyna giderdi.

Bu wakadan ep-esli gün geçensoň Aýrak gapydan okdurylyp girdi-de, gyşaryp çay içýän dädesiniň arkasynda bukuldy. Onuň bolşy gyrgy gören serçä meñzeşdi.

- Năme boldy, oglum?
- Seýidi wurdum.
- O, nă?
- Aşygymy aljak bolup yrsarady.
- Nămä gizlenýăň?
- Ejesi gelýă.

Nepes ýerinden galanyny bilmän galdy: «Bi, heleýiň garşysyna gideniňden, Çingiz hanyň sülslatlaryna baş götereniň ibaly» diýip pikirlendi. Birden ýene howalasy basyldy. Aýraga göz aýlady. Ol galpyldap otyrды. Nepesiň ýüregi awady. Galawutlylak gepledi:

- Tur, oglum, beýdip oturma.
- Gorkduň-ă, dăde, o heleýden öňki sapar.
- Göwnüňedir. Gelsin, bakaly.

Nepes yüz-gözünü buza dönderdi. Galmagallap gelýăniň sesini eşidip, sakgalynyň uçlary titreşiberdi. Ol işikden ätledi:

- Hany o ýetimçăň.
- Diliňi otuz ikiňden aňyrda sakla. Năme boldy?

Aýal gaňrylyp, gabatdaky Seýidi öňe çykardy: Onuň köýnegi dilkaw-dilkaw, maňlaýam göm-gök, aşyk ýaly çişipdir. Nepes: «Edenini alnyna getiripdir» diýip, Aýrakdan razy boldy.

- Ikiçäk wurşup, asgyn gelen bolsa, özünden görsün.
- Bi gezek Maralyň çöpdüýbüsi Seýit janyň elini tutupdyr.
- Ajymy süýj...

Onýança aýal Aýraga topuldy. Laňňa galan Nepes güýjünü jemläp, ony itekläp goýberdi. Serrelip gaýdan aýal aýaklaryny depirjikledip, walalaýlady:

- Waý, il-gün ýeteweriň! Bi, dul, sakgaly ütülmiş el urd-uw!
- Ol birmahal Aýraga «geçi süýdüni ber» diýip maslahat beren Nepesiň duldegşir goňsusy garry enăni işikde gördi:
- Senem şayat bol! Waý-waý-eý...
- Turaweri, gyz.
- El urdu-ýeý-ýeý... Ýeýe ýezid-eý...
- El uranok, gördüm özüm. Çagasyny gorady. Şaýadam boljakgă, bi ýaşdan soň.

Ol eglip söýget berdi: «Jeren aýyp bor, gyz, tur» diýip az-kem mährewlendi. Jeren gelşi ýaly, galmagallap gitdi. Tupan

sowlana döndi. Nepes haşlap dem aldy.

– Nepes, oğlan-oğlanjyk däl-ä, senem. Ýamandan boýuňy satyn alarlar. O heleýiň aýbygadymdygyny бүтін oba bilýär-ä – diýip, çykyp gitdi.

Nepes pikire çümüp, ahyry şeýle diýdi:

– Aýrak jan, oglum, ertir awa gideli.

Onuň käte köneje hyrlysy bilen aw awlamasy bardy. Bu gezek ol bir okda iki towşan urmagy ýüregine düwdi. Ilkinji gezek gidýän Aýragyň-da, şähdi açylar. Daşda bolmadyk gumlugyň aňrysynda ulaşýan çaklaňja baýyrlyklarda keýikler süri-süri. Olar goş-golamlaryny erkege ýükläp, saba bilen ýola düşdüler. Ukudan oňly açylmadyk Aýrak hatabyň toýnujagyndan gaýym ýapyşyp otyrды. Nepes beletje dereleriniň birinde goş ýazdyrды. Aýrak dädesiniň tabşyrmagy bilen, ýeňseden baryp, keýikleri onuň üstüne ürküzip goýberdi. «Tark»... biri ýykyldy. Şeýdip ikisini urdular. Ertirem dördüsini. Awa gyzygsaň, wagtyň geçenligem bildirenok. Köze goýanyňda jyzyrdap, duran şarany iýmek Aýragyň keýpini göterýärdi. Gaýtjak uçurlarynda ol gumreňk tokgarkygy göterip getiräýdi. Ogluna garaşyp duran Nepes ýüzüni keseräk sowup dillendi:

– Nireden tutduň?

– Ho-ol, gaýraky dereden.

– Goýberäýseň, nädýä?

– Aý, ýok...

Aýrak tokgary gursagyna berk gysdy. Ol garaja üzüm şekilli gözjagazlaryny petredip durды.

– Enesi bardyr muň. Goýberäý, oglum.

– Barybir, ulalaňda awlarlar. Goýberjek däl.

Nepes oňa tarap yöneldi. Aýrak aglamjyrady. Dädesi säginip: «Enäniň nämedigini bilmese düşünmez, bi» diýip, içini gepletди-de, oglunyn raýyny ýykmaga bogny ysmady. Birden garşydan tüweleýleýän topbajyk tozan göründi. Nepes oňa tarap ümläp goýberdi:

– Aýtdym-a, hal-ha, enesi gelyä.

– At, дәde, ataýsana.

Keýik golaýrak gelip, eýläk-beýläk okkessirme geçди, aňyrrak çekildi:

– Năme beýdýä, bi?

– Al salyp, balasyny äkitjek. Ýa özüni tüpeňledip, ölüme kaýyllygyny sözsüz aýdýa. Garaz, o, tokgaryny halas etmeli.

– At onda, dăde, ataýsana. E-e-e... – Aýrak aglap başlady: – Hökman wurgun!

Oglunyň göwnüni ýykmagy küýüne getirmeýän Nepes gülle gyrba-gyradrak geçer ýaly, tüpeňlemegi, şeýdibem, ürküzip görmegi ýüregine düwdi. Üstaşyr atsaň, keýigem gorkmaz. Aýrak-da, biler. Birden gaçyp gidäýse? Ogly öýkelär. Göwni synar. Keýik weli, okdurylyp gelýärdi. Garaja burnuna düşen çaňjagazlaram görnüp dur.

– Bolsana, dăde!

... – Tar-rk...

Keýik aşyrylyp gitdi.

– Alaly, dăde.

Nepes birbada sesini çykarman, tüpeňini ýygnady. «Gaýdyp, keýik awlamaryn» diýip, tas daşyndan aýdypdy. Ýöne, dilini dişläp, derçigen ýüzüni syrды oňady.

– Haram ölýä, damagyňy çal, tizräk dăde.

– Tokgaryň ölen enesi alynmaýa.

– Năme diýip?

– Şeýle-dă. – Oglan dădesiniň üýtgän aýylganç ýüzünden çekindimi ýa ynanmadymy, garaz, dymdy. Nepes erkegi idip, ýola düşdi.

Çagalyk hunaba ýuwutdyryp, jahyllyga orun berdi... Nepesiň özem pygamber ýaşyndan geçdi. Aýragy öýli-işikli etmegiň küýünde. Asyl, Aýragyň göwün söýlän gyzy dagy bolaýmasyn? Agzyny ysgap görmek gerek. Örän seýrek gelýän aýal doganlarynyň biri öýüne görme-görşe gelende, ol muny ýañzytdy. Olam ikiçäk galanda Aýraga:

– Bally, öýem garaňky dur. Nepes gelin edinmek isleýä – diýdi. Aýrak birneme gyzaryp, keçäniň gülünü dyrmaşdyrды. Ejekesi dowam etdi:

– Habar gatyp ýöreniň barmy?

Aýrak baş atdy.

– Kim?

– Dawudyň gyzy.

Aýragyň göwün küýseğini aýal dogany Nepese ýetirdi. Ol muňa begenmän, geňirgendi. Gözleri öçügsilenip, ýüzüne kül urlan şekilli boldy. Gulaklarynyň eşidenine-de ynanmak islemedi. Onsoň Aýraga gönüledi:

– Oglum, Dawudyn gyzyny agzapsyň. Bilýäň-ä Jereniň biz bilen mäşi bişişmânini.

– Aý, şony... däde.

– Razylaşjagym, gümana.

Aýrak sesini çykarman, ýüzüni kese-kese sowdy, dommaryldy. Ýaşulynyň bady gaçdy. İçinden özüne käýindi: Raýyny ýykman munça gezdim. Bir kel gyrnagyň üstüne barmakdan çekinip beýtmeli däldim. «Ol özüne teselli bere-bere sähetli gün ýeriň aşagy bilen Jereniň öýüne bardy. Ýaýdana-ýaýdana habaryny zordan berdi. Ýogsam: «Birmahalky köne saman agtaryp ýörmälem» diýdi. Jeren gulak asmady. Yzyna it salyp kowdy. Aýrak işiniň şowlamanlygyny dädesiniň çytawun, solgun ýüzünden aňdy. Öýkeläp, çykyp gitdi. Oňly iýip-içmän, ýaşulysy bilen gepleşmedi. Bu pederi üçin aýylganç urgudy. Ol gözünüň alnynda horlandy. Barybir, ogul gowşamady. Nepes: «Gaýratyň bolsa, alyp gaç» diýmäge küýlendi. Ýöne muňa-da, dili barmady. Ahyry obada has ýüzliniň birini oňüne salyp, Jerenlere ikinji gezek bardy. Çekeleşik uzaga çekdi. Nepesiň tapan adamsy aşa dilewar eken. Jereni yrды. Ýöne galyňy agyr saldy. Etekletjek boldular. Bolmady.

Il-gün bir arkadag. Kim goýun, geçi, çebiş, kimsem keçe, kilim... kömek etdi. Nepesiň karz alan ýerlerem boldy. Ýöne, Jereniň oňünde bir gysym bolup kiçelişi welin, ogluny öýerenden soňam ýadyndan çykmady...

Ynha, birden uruş turdy. Obada erkek göbekliler azalyberdi. Aýragyňam gitmeli günü bellendi. Şol aralykda oba Sowetiniň sekretary gabat geldi. Ol:

– Nepes aga, harby komissar bilen aram saz. Maşgala ýagdaýy şeýle-şeýle... bir garrysy bar, eklemäge gerek diýsem, alty aý frontdan alyp galar – diýdi.

– Ýöne...

Nepes oňa sowally nazar aýlady:

– Bir dowar bermeli borsuň.

– Aý, inim, mugtuna düşse-de galmasyn.

Sekretar muny Aýraga aýdan bolmaga çemeli, ol müzzerilip gezdi, dădesine hem kăn ýüz bermedi. Nepesem gaçgaklady. Ýöne deňi-duşlary Nazar, Seýit... dagy bilen ugramaly bolanda, gözlerini çygjardyp: «Garryňy unutma, hat ýaz. Paşistlerem gaýgyрма» diýdi.

Esli wagt geçdi. Aýrakdan hat gelenokdy. Nepes Nazaryň, Seýidiň öýlerinden habar tutdy. Olaryň her haýsy bir gezek hat ýollapdyr. «Ilerki Ýakubyň ogly turuwbaşdan jeňe gidipdir. Şondan bärem ýekeje gezegem hat-petek gelmänmiş» diýip, Nepes öz howsalasyny gizläp, gelnine basalyk berýärdi.

Gapy jygyldap açylan ýaly boldy. Nepes muňa kăn pitiwa etmedi.

– Dăde, salawmaleýkim.

Ol bu ses göwnünedir öýtdi. Herhal, başyny galdyrdy. Saç-sakgaly ösgün, egni köneräk güpbüli, üstüne abanyp duran Aýrakdy. Atanyň öwelen agzy şonlugyna galdy. «Waleýk» diýmäge dili barmady.

– Geläýdim, men-ä.

– Niçiksi halda?

– Gaçdym.

Dikelen dădesi yrandy. Ýykylmazlyk üçin ýeri söýgetledi.

– Dăde, saňa dözmedim. Birden frontda bolmaz iş bolaýsa, neslimizden zat galjak dăl. Häzir oba süýji ukuda. Serhetden aşaly.

Gulaklary gapylara gelen ýaşuly entirekläp ýokary galdy. Ýüzüniň hamy ýanan ýaly, ýaňaklary awuşap gitdi. Saňnyldady:

– E-e-e... häzirem bir pelle. Aklyňa aýlan. Git, puranta.

– Wagt az, daň atar basym. Gyssan.

– Häý, seň...köpeý ogly!

Bu onuň ömründe ogluna aýdan ilkinji ýakymsyz sözleridi.

Tutynyň aňyrsyndan bürenjekli gelni çykdy: Aýrak oňa tarap birki ätdi.

– Senem, bi taýdamy? Tiz, bol, serhetden geçmeli!

Gelni yza çekildi. Aýrak aýylganç haýkyrdy:

– «Bol» diýýän, basymm!

Boýun sunmady. Aýrak topuldy. Nepes ara düşdi. Gahary bokurdagyna gelen ogly ony aňyrsyna öwrüp, güýçli itekledi.

Atasynyň maňlaýy tärime şaplap degdi. Aýrak gelniniň eli bilen saçlaryny gabatlap, tutup, süýrekledi. Çala seňselän Nepes ol öýden çykanda, özüni raslady. Maňlaýyndan akýan gana üns bermän tärime söýenip, ýerinden galdy. Syryp çuwala bardy. Ondan köneje hyrlysyny alyp, daş çykdy. Aýrak gelniň ýeňsesine gamany diräp, alyp barýardy. Çöňňelişen gözler muny saýgardy. Ogluna töwella edip, adaja seslendi:

– Äýt, Aýrak, dolan yzyňa. Namartlama.

Ogly gulak asman, barha gyssandy. Atasy iň soňky ýapyşalgasyny aýdyp, elhenç gygyrdy:

– A-ata-rynn!

Aýrak çylkasyz gülüp goýberdi:

– Ba-şar-marsyň, garry mülhit.

– Tarkk... – tüpeňiň iniňi düýrükdiriji sesi daňyň alagaraňkysyna obany sarsdyrdy...

Annatagan NURGELDIÝEW.

#edebiyatwesungat Hekaýalar